

**Беинсà Дуно̀**  
**Петър Дънов**

# ПРИЗВАНИЕ

**КЪМ НАРОДА МИ**  
**БЪЛГАРСКИ СИНОВЕ**  
**НА СЕМЕЙСТВОТО СЛАВЯНСКО**



**ХЕЛИОПОЛ**  
**2021**

През 1898 година Петър Дънов изнася една беседа пред благотворителното дружество „Милосърдие“ в гр. Варна. Тази беседа очевидно е била много по-специална от останалите, защото името ѝ е „Призвание към народа ми – български синове на семейството славянско“ и защото самият подпис стоящ под направения препис е също особен.

Първоначално Учителя (така последователите, въпреки неговата воля и постоянни примери за скромност са му казвали) е имал идеята **да се изпрати този Призив в Народното събрание, да бъде прочетен пред народните представители**, но после се отказал. Петър Дънов разпоредил да се отмени печатането, въпреки че наборът е бил готов. А листовете за коригиране предал на своите последователи.

Факт е, че подписът под Призванието не е случаен, защото когато се изследва съдържанието му се вижда, че под всяко едно изречение и дума, празно място няма. Йерархията, която говори чрез Петър Дънов е космическа, очевидно Йерархията на Небесният Отец. Обикновено читателят си задава логично въпроса: Но нали самият Дънов е изнесъл беседата пред дружество „Милосърдие“? Коя е била тази аудитория? Може би не са били само преките слушатели! Заглавието подсказва към кого се обръща Той! Не само към българския народ е обръщението. Освен това, за любознателния читател е справедливо да се даде малко повече информация, съдържаща се в контекста на едно писмо от 8 октомври 1898 год., както и това, което се казва за Духът Елохим.

И така, нека разумният читател, притежаващ едно задълбочено и глобално мислене сам провери, доколко всичко това е поставено на научна основа. Още повече, че самият личен живот на Дънов е един пример за това: **Всичко проверявайте и собственоръчно прилагайте за да ставате по-добри във Великото Училище на Живота**. Ученикът в Училището на Живота трябва всичко сам да провери – неговата вяра трябва да бъде знание, а не суеверие.

Бейнсà Дуно – Петър Дънов  
ПРИЗВАНИЕ към народа ми  
Български синове на семейството Славянско  
Четвърто издание

- © Последователи на Учението и Словото  
на Учителя Бейнсà Дуно – Петър Дънов
- © Културна Асоциация Петър Дънов – Бейнса Дуно
- © Хелиопол, 2021

ISBN 978-954-9569-01-8

# ПРИЗВАНИЕ КЪМ НАРОДА МИ БЪЛГАРСКИ СИНОВЕ НА СЕМЕЙСТВОТО СЛАВЯНСКО

Послушайте думите на Небето:

Братя и сестри от дом славянски, род на страдание, племе на раздори, душа и сърце на бъдещето, Живот и Спасение на настоящето, носители и застъпници на мира, синове на Царството Божие. Слушайте Словото:

Небето ви отрежда една свята длъжност в Царството на Мира, което иде и приближава в силата си, да отбележи едно велико събитие в живота на този свят, и ако се покажете верни отсега на това благородно и свято звание, което ви чака, то вярвайте, сам Бог на Силите ще ви увенчае със слава и величие на своя живот и ще отбележи имената ви във върховните книги на висшите светове, които спомагат в полза на висшето свято дело на великото избавление. Вас ви чака едно **славно бъдеще, което иде не да затрие и унищожи живота, но да го възкреси в неговата съвършена пълнота.** В този живот са призвани да вземат участие всичките **избрани** **люде и народи**, които образуват **цвета на новите поколения** на **человеческия род.** **Вашето време приближава, вашият изпит се завършва, часът на вашето призвание удари и минутата на живота настъпва, да се пробудите и влезете в тоя благ живот, който встъпва в тази многострадална земя.**

Аз ида от горе, по висше разпореждане на Бога – вашия **Небесен Отец**, Който ме е натоварил с велика мисия да ви **предвардя от лошия път** и ви **благовестнувам Истината на живота**, която **слиза от Небесното жилище на вечната Виделина**, да просвети всякой ум, да възобнови всякое сърце и да въздигне и обнови всички духове – **отбрани чада на Истината**, предназначени да съставят зародиша на **Новото човечество**, на което **славянското семейство, коляното Юдино**, ще стане **огнище.**

Вождът на спасението, Помазаникът Сионов, Царят Господен,

братът на страждующите ще пристигне във всичката своя сила и духовна пълнота и ще промени вида на тоя свят. Вие скоро приближава да заемете **едно високо място в реда на изкупените висши светове, които постепенно и неотклонно възлизат един след друг в една нова област на горните върховни светове.** В Небесата на Божествените разпореждания, в които и тоя ваш свят вече **ще пристъпи напред една стъпка, да заеме своето място,** отредено му от Върховния Владика помежду другите. Вашето встъпване в тия нови безпределни граници на Новото Царство на вечните светове, ще се ознамени с даване знака на Върховния Господар, Владетел и Цар над всичко. Той ще ви посрещне заедно с всичките ангелски ликове, които ще дойдат да ви приемат радостно и весело като съграждани на вечното Царство, на което силата и славата е нескончаема.

**Не огорчавайте Бога с вашето поведение, не се съмнявайте в Истината Му,** която ви носи от Небесното жилище в знак на Неговата към вас вярност и любов. **Просветете се, елате на себе си, съзнайте Истината на живота.** Този, Който ви е родил, бодърствува над вас. Името Му знаете. **Не се двоумете, не се колебайте, но отхвърлете вашето малодушие настрана** и елате към вечната Виделина на живота, да разберете вечния път на Бога, Който ви е въздигнал от пепелището на нищожеството, към славата и величието на безсмъртието. **Не се заблуждавайте, но дайте място на Този, Който ви оживява.** Пред Него домочадията, поколенията, народите не чезнат, но се възобновяват и възраждат от този същ вечен Дух, Който привежда в порядък всичко в този обширен Божествен свят. Възобновлението е велика благодат, която ви спомага да се удостоите да влезете в пътя на Виделината, в която обитава мир и любов във всяка нейна стъпка. Тя е мощният вечен двигател в живота, който повдига всичките паднали духом. Тя е пътят на спасението, по който влиза злостастният **человечески род, призован от Небето на още един велик подвиг,** с когото ще се завърши все, що е отредено.

Пътят, в който ида, да ви поведе, да възлезете в Царството Божие, да му служите, е път вечен, път пълен с всяка благодат на живота; по него са възлезли всичките чинове и ликове Небесни преди зачатъка на самата тая вечност, която е без начало и без край; и

помежду вас и пътя на небесните ликове съществува велика междина, която е неизмерима от никоя мощна сила; и при все това има една невидима връзка, която всичко свързва в едно неразривно Братство. Тази връзка е Любовта на вечния невидим БОГ – Извор на живота.

Непреодолимата Любов на Този, Който ви люби и се грижи за вас, ме извика от горе, да дойда и ви помогна в тия усилни времена, които настават за последен път в тоя свят.

**Пред вази стои една голяма опасност, която се готви да разруши все, що е свято, посадено от ръката на вашия Небесен Баща.** Затова съм в тоя свят дошъл, да ви ръководя лично през тази най-опасна минута на живота. Покажете се мъже, твърди и непоколебими, верни на призванието си, препасани през пояса, готови за бран. **Направете всеки, потребните самопожертвувания,** да възтържествува Истината. Сега е случай благоприятен, да се покажете **род избран, семе Царско, народ, на който Господ на Силите, е вожд.**

Аз ида, да подкрепя славянския род, комуто е дадено да възтържествува над всички негови врагове и неприятелни, **препятстващи му в пътя на неговото благородно призвание,** което той се стреми да постигне, и на неговото назначение, което му е **отредено от Върховния Промисъл на Провидението.** Времето е близо и при вратата на тоя свят, Истината ще възтържествува и ще се възцари в пълната си хубост и красота, която ще озари лицето на тоя свят със сияние Небесно. Ето деня на Истината, който ви е родил за Негова слава. Слушайте гласа Му. Той иде отгоре, повдигнете очите си и чуйте сладките песни, приятните химни, величествените антими, хвалебни песни от ангелските ликове, които се приготвяват за този славен ден.

Чуйте, **верността** е първата стъпка при влизане в новия живот, тя е първото условие при тесните врата на приемане, тя е първият плод на любов, който има да поднесете пред огнището на Отеческият олтар. **Не остава време, да се впускате в празни разpravии за миналото, което няма да ви ползва, ако не вземете пример от неговите погрешки, да изправите настоящите.** Вашето възраж-

дане има **голяма нужда от чисти добродетели, които липсват.** Сега то е повърхностно и не коренно, временно и несъществено, което не може да принесе очакваните добри плодове. **Този народ има вопиюща нужда да се ръководи и управлява от свети и Богоугодни начала, нужни за неговото успеание.** Тия начала ги е определил отдавна още БОГ, Който се грижи за подобриенето на всички негови семейства, и тия начала са всадени във вашата душа. Във възраждането на народите, умът и сърцето трябва да вървят успоредно, любовта и добродетелта взаимно, силата и разумът наедно да ръководят и управляват пътя на техните добри стремления. Вън от тези условия, всичко е изгубено за тях безвъзвратно. **Затова е необходимо да се спрете и обмислите положението си, в което се намирате, за да избегнете общото разрушение, което виси вече над главите на всички ви.**

Аз пристигам в тоя развратен свят в минута важна, да упражня нужното влияние, да ви отвърна от тоя пагубен свят, който народите по земята са се втурнали да следват безразсъдно. Знайте, в случай че отхвърлите моите благи съвети и се възпротивите на моите Божествени диктувания, които ви давам, **защото сте близки на сърцето ми,** то ще употребя и други мерки, много по-лошави, с които съм натоварен да приложа в замяна на вашето непослушание на светите Божии заповеди. **Вие сте под мое покровителство и съм длъжен да ви ръководя и изпитвам в Словото на Истината.** Аз съм ваш хранител и върховен водител в Небесните ликове. **Когато встъпих, да ви взема под своя охрана, аз предвиждах всичките мъчнотии, които времето щеше да ми създаде, догде ви изведа в безопасно място.** Аз знаех колко препятствия, колко несполуки щяха да ме срещнат с вас наедно в тая велика борба, но моят Дух не отстъпи своето намерение. **Моята любов за вас ми продиктува свято задължение и аз встъпих напред, да ви взема под моята върховна охрана.** В това отдалечено минало вашият дух не притежаваше никаква красота, която да ме привлече, да ви обичам. Вие бяхте отвратителни наглед и който ви погледнеше, се отвращаваше от **грубото ви сърце.**

За тоя ви лош недостатък аз не ви отхвърлих, нито ви презрях за

грубата външност, с която беше облечена вашата душа, но ви възлюбих напълно с благия си Дух, Който се зае да проникне и намери някоя Божествена добродетел, **някоя благородна черта във вашата душа, та да може да обработи и оплодотвори, за да принесе плод изобилно и да се създаде у вас поведение чисто, свято и възвишено, за да ви удостои да влезнете в рода на първите народи, които Бог на Силите е избрал, да извършат вечната Му и свята воля.** Днес вече настава да се реши главната съдба на тоя покварен свят, в който Небето иде да извърши един коренен и велик преврат, и то скоро в Новия век, който приближава, да отбележи нови страници по лицето на земята. Затова желая да ви подготвя, защото сте останали надире поради вашите настоящи престъпления и минали народни грехове, за които безбройни жертви и страдания бяха нужни да принесете, догде да се измие и очисти вашата отвратителна гнусота, с която раздразнихте Бога, та отвърна лицето Си от вас и ви остави под тежкия вековен изпит, за да познаете и се разкаете за греховете си, които разкъсаха святите връзки на Любовта Му. Но Бог се вечно не гневи. Милостта Му е в род и род, благостта Му пребъдва винаги с тези, които Го любят, и благословието Му не се оттегля. Той ви ръководи през всичките тъмни времена с крепка десница и окото Му бди за вас, особено когато преминавахте през опасните пътища на този свят. В това аз, вашия върховен Покровител, имаше да полагам големи усилия и жертви, да поправа вашето минало, да ви възпитам и облека в хубостта на вечното, което ви е отредено. Затова благоволих да извикам отдалеч, открай Небесата, двамата братя, светила на славянският род, и да им връча Словото на Истината и Словото на Живота, да ви го донесат и ви научат на пътя, по който да възлезете във вечната Виделина, в която обитавам: Виделината на живота, която ви проводих, за да пребъдете в нея, която светът не прие, но я отхвърли и предаде Помазаника Ми на Завета, Исуса, на поругание и смърт, защото делата на тоя род бяха лукави. Но престъпниците на Завета Ми приеха заплата за своите незакония и отнине всичко се прекратява. **Правдата е вечна, Отец ми е неизменяем, делата Му са неотложни, вие сте мой народ. Господ потърси дом за себе си и изборът му падна в славянското домочадие, което**

**Небето възлюби за неговата Божествена добродетел.** Затова ви пратих двамата ми служители, да ви донесат радостната вест да напуснете мрака на тъмните езически богове. И биде радост голяма в световите на Виделината, кога Бог положи печата на великото Си име на вази и вложи Духа Си в сърцето ви в Завет вечен. И явих се на тогавашния ви царствуваш господар и му известих волята на Небето да приеме пратениците Ми на Новия Завет и той ми послуша гласа и се удостои пред мене да стане родоначалник на духовното ваше възраждане. И казвам ви, че не се е раждал в дома славянски от него по-смирнен и по-чистосърдечен господар, който с непоколебима вяра прие даденото обещание, подобно Аврааму, който не пожали сина си, но го принесе жертва жива Богу; така се подвиза богоугодно вашият началник и баща на славянския род, който даде очите на първородния си син в жертва благоприятна, дар избран Господу, в знак на неизменна вяроност Нему. И от този ден се извърши призиванието ви от Господа на Силите, Който съизволи в Своята неизмерима мъдрост да прослави с вас наедно всичкото славянство, в което Господ Всесилний пребъдва и на което отрежда да заеме най-първо място в Неговото Царство, което встъпва вече в своята сила в тоя страждущ свят. **Разберете неизменяемата истина, че въздигането на славянския род е въздигане необходимо за всички, което Бог сам върши за своя избранник, Вожда на спасението, който скоро ще се яви помежду ви в пълната си слава и сила, да възстанови вечното Царство на Мира, Царството Божие на земята.**

„И който оспорва вашето първенство отнине, казва сам Господ, оспорва Моето, понеже имам власт да дам Моето, комуто искам, и ако Аз давам от добрата Си Воля, кой е този, който ще Ми се възпротиви и Ми каже що върша? Онзи, който се осмелява, нека излезе и опита силите си и ще види. Аз съм един, думата Ми е неизменяема и съм верен и истинен във всичките Си пътища. Словото ми е неоспоримо.“ Господ ви е ръководител. Той ви е жених, Който изпраща даровете си, Който ви се радва като младоженец за любовта, която сте приели с вяроност от Него, който е Цар над царете и Господар над господарите. Ето, затова ида от предвечните обиталища, **да ви пробудя на добър и свят живот, да ви предохраня да не съгре-**



**шите изново против Върховната воля на Небето и ви отхвърли, както в миналото, когато с беззаконията си дотегнахте на Бога и Той ви остави да паднете под ръцете на вашите врагове, които дойдоха отдалеч, да ви накажат за престъпленията и да изпълнят волята на Върховния Съдия над вази. Но в тогавашното ваше падение аз ви подкрепих с любовта си, понеже не бяхте свършено отхвърлени от лицето на Този, Който ви беше избрал. **И в дълговечното робство постоянно ви ръководех в пътя на търпение и смирение и ви учех да изправите живота си, да съзнаете греховете си, да се разкаете и обърнете с всичкото си сърце към Господа Бога вашето, с Когото сте съединени с брачни връзки на чист и непорочен живот.** И във всичките ви страдания и изпити, аз ви подкрепях с моята ръка и ви предавах сила и мощ на духа, да не отпаднете съвсем духом и се изгубите в тинята на живота и отчаянието. И с всички сили, с които разполагам, заех се да създам у вас душа чиста и непорочна, с поведение Божествено. И в края на вашия дълговечен изпит, когато Небето реши по висше осмисление на Божията Промисъл да ви избави от тежкото робство, аз бях първият, който се явих, да се застъпя да ви освободя, като предполагах, че ще се възползвате от дадената благодат, да поправите миналото, но вие злоупотребихте с даровете на свободата. Обаче аз почнах освобождението ви, като турих в действие всичките си мощни сили, да работят навсякъде за постигане и осъществяване на великата мисъл, която има да завърши в най-кратко време, което чака моята върховна заповед, но вашите раздори, вашият новоразвратен живот възпират святата мисъл, която имам на сърце за вашето добро и доброто на целия род човечески. Но всичко си има своите граници, това трябва да знаете. През последните години на новопочнатия ви живот, съм ви ръководел безопасно до тая минута и съм полагал най-големи усилия, да ви опазя от многото опасни злини. Въздайте хвала Богу, че аз не съм от тия, които се побеждават. Иде време и сега е, когато ще опитате силата Ми и ще познаете, че Аз съм Бог, Който се не лъже, **но вие сте народ своенравен, който не съзира къде се крие неговото добро.****

**Слабата черта на душата ви е общото разединение и разногласие, което спъва свящото дело на славянския род, но верен**

**съм в делото на Този, Който ме е проводил.** За Него няма препятствие, няма мъчнотии, волята Му е воля вечна и непреклонна и все, що е рекъл, ще бъде, но не във вашите дни, ако се повърнете назад, както израилският народ в пустинята, и ще оставите костите си, както тях, за вашето малодушие и общо неверие. **Но новото поколение, което сам Бог на Силите ще повдигне, ще осъществи неговите възнамерения, предопределени да се изпълнят.** Можете да ускорите и затрудните вървежа на вашето дело, ако се владете на разпуснатия живот на покварените народи, и **това ме прави повече да бодърствувам за вас, да не би изново да се повърнете и паднете в примката на лукавия, което падание ще ви коштува живота.** Това Ме принуди да сляза отгоре помежду ви, да се застъпя изново, да изгладя и премахна адската омраза с братския вам род, който е положил за вас безброй човечески жертви, **то е свята Русия, на която Бог е отредил велико бъдеще, да изпълни волята Му за ваша слава и славата на неговото Царство.** Ще приемете от нея дан, както Мелхиседек от Авраама, когото и благослови. Днешната сила и слава, тя вам дължи, такива са Божествените наредби: един сее, друг жъне, в края всички ще участвуват в Божие благо. Днес адската злоба се отстранява, ходът на работата взема друг вид, адските сили отстъпват от първите редове на бойното поле. Рушителите на Божия Мир ще бъдат наказани навсякъде и правдата Му ще се възстанови на земята. Царството, което ида да възстановя, не е Царство на омраза, но на любов. Повдигнете очите си и вижте, **че светът е узрял за жътва.** В скоро време ще заверя верността на моите Божествени думи. Още един велик подвиг и всички сърца ще треперят и мъдруванията на света ще престанат веднъж завсякога. Небето, в знак на своето благоволение, ви е дало един свят залог на Велика милост и любов, който се пази помежду ви, и от този ден, в който е даден отговор, започва вашето изкупление и ви предупреждавам **да пазите това, което градя, да го не съборите, защото е свято,** и ако се опитате да светотатствувате, три злини ще ви допусна: глад, мор и разорение, и няма да ви пощада, но ще се съдя с вас и ще помните винаги, че Бог е говорил. **Пазете думите ми.** В тоя залог, който съм ви поверил, **почива бъдещето ви,**

той е скрижалът на дома ви, надежда и живот за рода ви. **Слушай ме, доме Славянски**, да сте ми свидетели, че съм ви говорил.

Обръщам се към вас сега, **мои служители, водители и учители**, и към вас, **книжници, фарисеи и лицемери**, и ви заповядвам да не развращавате народа ми, който съм ви поверил. Престанете от лошите си пътища, време е за вас да поразмислите, водете народа ми в пътя на Истината и не го заблуждавайте, **помагайте на беззащитните в теготите им и не оскърбявайте бедните**. Напуснете **беззаконието, отхвърлете неправдата, оставете развращението**, защото Бог не може да гледа на това отвратително дело, което се върши пред него навсякъде. Търпението Му е вън от границите си, **повикан съм, да туря край на множество злини**. Поразмислете, догде е време, защото иде час и сега е, когато ще бъде късно да ме търсите. Мислете, **неверието** което ви е обхванало самоволно, не ще ви принесе никое добро. Ето, втори път ида, откакто сте станали мой народ, за да ви видя със собственото си око какви сте наглед, как живеете и **Духът ми е трогнат от печалната картина**. За оплакване сте вие, над които пожертвувах всичко придобито: живот, слава и чест. Вие сте злоупотребили с моята доброта и любов. Пред лицето ми стоят множество нещастни ваши братя и сестри, изнасилени и ограбени от самите вас. **Идете при тях и им изповядайте прегрешенията си и направете мир с ближните си**. Този ден, в който ида, да ви се открия в моята пълна слава, искам да е ден на радост, а не на скръб, ден посветен Богу моему.

## **АЗ СЪМ ЕЛОХИМ, АНГЕЛ НА ЗАВЕТА ГОСПОДЕН.**

*Съобщено на 8 октомври, 1898 г.*

*Варна, България*

*Преписано от печатни за корекция коли (пет страници) на брат Пеньо Киров на 30 май, събота вечер; 1 юни, понеделник вечер; и 3 юни, сряда вечер, 1915 година.*

*Преписал: Минчо Сотиров.*

## **БЕЛЕЖКА КЪМ ПРЕПИСА ОТ ПРИЗВАНИЕТО:**

Настоящият препис е направен от екземпляр, най-близък и точен с оригинала. Първоначално Петър Дънов е имал идеята да се изпрати този Призив в Народното събрание, за да бъде прочетен пред народните представители, но впоследствие се отказал. Братята са искали да бъде напечатан, за да го имат на разположение. Но след извършване набора в печатницата, и след разпределението на страници, Петър Дънов разпорежда да се отмени печатането, наборът да се разпилее, а листовите за корегирание предал на братята. Такъв лист е имал и брат Пеньо Киров в Бургас, преписал го в тетрадка, а от нея е направил препис по-късно Минчо Сотиров, който е най-близък и точен с оригинала.

Всеки, който в бъдеще преписва ПРИЗВАНИЕТО, да се счита задължен да спазва точно текста, да не го раздава кому и да е, и да бъде пазен като светиня.

### **Бележка към публикуването и разбирането на гореизложеното „Призвание“**

През 1898 година Петър Дънов изнася пред благотворителното дружество „Милосърдие“ една беседа: „Призвание към народа ми – български синове на семейството славянско“.

Тази Беседа следва да се тълкува в контекста на споделеното в писмо с един от неговите ученици:

„Напоследък Небето е било една стълба, по която Ангелите Божии са слизали да ми донесат благите вести отгоре на Господа.“

*(Из писмо от 8.10.1898 год. гр. Варна)*

Тълкуването извън този контекст, както и извън цялостното познаване дейността и фигурата на Петър Дънов би допринесло за неразбиране и неправилни изводи от рода на твърдения, че Петър Дънов обявява себе си като представител на Висшата Божествена йерархия. Самият Петър Дънов казва: „Духът Елохим, който е Бог помазаник, е ръководителят на българите. Той е Ангелът, посветен

от Господ да води българския народ и цялото Славянство. Той е Ангелът на Завета Господен.“

По време на своята Беседа, би могло да се предполага, че Петър Дънов е посетен от подобен Божи пратеник, защото подобни събития се повтарят многократно в т.нар. „Седем разговора с Духа Господен“, документирани, съхранени в личните му тевтерчета. Подобен документ следва също да се анализира и проучи, защото самите Разговори също би следвало да се тълкуват като дадени отгоре, т.е. те са били записвани от самият Петър Дънов на български език. В този уникален документ може да се прочете следното, което е пряко свързано с гореизложеното „Призвание“:

**„Разумей прочие истината, която имам да ти представя в тоя си разговор. Аз съм Афаил, един от служебните твои духове и Господ ме повика и ме прати до теб да ти съобщя онова, което има да се извърши. Аз ида от Небето, от жилището Алфиола, от средоточния дом на Небесното царство, гдето всички просби и молитви от тоя свят постъпват пред Лицето Божие. Понеже от дълго време се намираш в молитва и животът ти е обременен с вътрешни тягости и смущения, то Бог иска да отмахне от душата ти тая язва. Тоя народ, за когото е думата, има да претърпи едно вътрешно изменение. Има да станат промени в управлението, което Бог ще извърши наскоро. Една известна сила има да мине през тази страна. Един човек от Бога ще излезе и провъзгласи Истината. В неговите думи ще има сила и мощ. Той ще е човек на когото лицето ще свети като Ангел. В очите му ще има запален Божествен огън. Днешните времена предизвестяват бъдещите дни.“**

*(Откъс от Седмия разговор на Петър Дънов с Духа Господен.)*

# ОЩЕ НЯКОЛКО ИЗРЕЧЕНИЯ КЪМ СЪПЪТСТВАЩИТЕ „ПРИЗИВА“ СЪБИТИЯ

Тодор Ковачев

Обстоятелствата налагат да се направи още едно издание (вероятно няма да е последно) на „Призива“ към българския народ и славянството от Учителя Беинса Дуно.

Издателските къщи направили това досега прилагат към него и исторически справки, които са отчасти верни и непълни.

Ще допълним неизвестното досега.

И така в осмия ден от месец октомври на 1898 година в църквата „Св. Димитър“ на гр. Варна Учителят изнася публично лекцията известна със заглавието си: **„Призвание към народа ми български – синове на семейството славянско.“**

Може би някои ще се притеснят, че това е станало в църква. А обяснението е просто. Тогава е нямало такива зали, като съвременните, където това би станало естествено. И друго, физическият баща на Учителя е бил свещеник във Варна и властваша фигура в този край. Религиозните власти още не са знаели нищо за дейността на Учителя и по-лесно от това не е било църковното здание да послужи за зала в днешния смисъл на думата.

**Намерението на Учителя е било „Призванието“ да стане достъпно за широка аудитория. А коя е била тази аудитория? – Ясно е, че не са били само преките слушатели. Заглавието подсказва недвусмислено към кого се обръща Той. Но не само към българския народ е обръщението. Почти в края на „Призива“ обръщението е актуализирано: „Обръщам се към вас сега, мои служители, водители и учители, и към вас книжници, фарисеи и лицемери...“** Текста е ясен. Разяснения не са необходими.

И както е известно вече, цялата предпечатна подготовка е била извършена акуратно. Оставало самото отпечатване. Това обаче не станало. Учителят се разпоредил да се спре отпечатването. Причините не са известни на нас, защото не ги е казал на никого. Листовите за корегирание обаче останали. За тях Учителят дал указания

да се съхраняват от учениците Пеньо Киров и Тодор Стоименов. Като заръката Му била да не ги правят известни на никого. Така и станало до известно време. В гр. Бургас от екземпляра на Пеньо Киров се е възползвал Минчо Сотиров и си направил препис. В София Тодор Стоименов дал на всеизвестния тогава ученик на Учителя дядо Благо да си направи препис и да го пази в строга тайна. Дядо Благо изпълнявал заръката точно. Така пазителите на тайната станали четирима. Какво става по-нататък?

С дядо Благо голям приятел бил друг ученик на Учителя – Иван Антонов, също известен сред приятелите. Те често си гостували. Тук в скоби трябва да кажа няколко думи за дядо Благо. Това е негов псевдоним. Истинското му име е Стоян Русев. Той е основателя на известното детско списание „Славейче“. Един ден Иван Антонов гостувал на дядо Благо. Посред раздумката им, дошли да навестят дядо Благо други гости. Когато дядо Благо ги видял през прозореца, не изпитал желание да се разговаря с тях. Затова казал на Иван Антонов: „Дете, ти стой тук, а аз ще ги посрещна в другата стая и елегантно ще ги помоля да си ходят.“ Така и станало. Но докато Иван Антонов чакал дядо Благо да си свърши дипломатическата задача с неканените гости, решил да си използва времето, като прегледа библиотеката му. Разглеждайки я, в едно от томчетата, намерил между страниците скътан на тайно място „Призива“. Изненадал се. Не знаел дотогава за неговото съществуване. Учудил се и на това, че дядо Благо не му е казал нищо до сега за тая ценност. Реакцията му била не дотам коректна. Сложил „Призива“ в джоба си и върнал томчето с беседи на мястото му. След сцената с гостите Иван Антонов побързал да си отиде. Всеки би се досетил, че е последвал нов препис на „Призива“. Така и станало. Понеже бил много близък със стенографките, те свършили тая работа на професионално ниво. След ново гостуване на Иван Антонов у дядо Благо, оригиналът бил поставен на мястото му. „Но шило в торба не стои.“ Казва поговорката. Така и „Призива“ започнал да се размножава и тайната да се пази колективно. В един момент Тодор Стоименов и дядо Благо разбрали, че те не са единствени пазачи на тайната. В разговор помежду си

даже им преминала мисълта да се усъмнят един друг в нарушение на поетото задължение. Дядо Благо разкрил мъката си пред Иван Антонов. Сега вече Иван Антонов разбрал, че не е постъпил правилно. Признал на дядо Благо за некоректната си постъпка и като ученик в школата, който не се страхува да си признае грешката, а напротив е готов да я изправи, отишъл при Учителя и Му разказал всичко. А какво направил Той? Ами, постъпил като благ баща. Усмивнал се добродушно и казал приблизително с тих и благ глас: **„Рекох, нека го четат.“**

Така „Призива“ излязъл от своята апокрифност още по времето на Учителя, когато е бил на земята. Днес може да се ползваме от казаната истина в него без да се притесняваме, че сме нарушили първоначалната повеля на Учителя да не се разпространява. Сега нека всеки, който желае да го проучва и да се ползва разумно от казаните там Слова. Пожелаваме Ви го!

Всеки, който в бъдеще преписва ПРИЗИВА, да се счита задължен да спазва точно текста, да не го раздава кому и да е, и да бъде пазен като светиня.

Не се разрешава препечатването на отделни части от текста, както и изваждането на отделни изречения извън контекста.



## МОЛИТВА ЗА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД

*(Дадена от Учителя през 1900 г.)*

Към тебе отправям гласа си, Отче Святий и праведний, към Тебе, Който си подарител на всяка благодет и милост и Който даваш живот и радост на Твоите деца.

Ти, Който ги утешаваш на всяко време, Ти, Който ги избавяш от ръката на техните утеснител и им даваш духовна свобода.

Подари и на мен днес Твоята благодет и ми дай Твоята сила и мъдрост, която да ме ръководи и крепи да върша делото Ти, Отче мой и Господ мой.

Всяко добро даване иде от Тебе – Ти, Който си Виделина на всички, Ти знаеш, че имам нужда от Тебе, благослови ме, просвети ме, освети ме.

Дай да се събуди духът на този народ, да се обърне към Тебе и да потърси Твоята помощ.

Господи, Боже мой, избави го от всичките му лоши водители, които го разврашават.

Дай му учители и пастири според сърцето си, които да го ръководят в пътя на Истината.

Моля Ти се, отхвърли това бремене, което лежи отгоре ми, Господи, прати повече Виделина в сърцата ни. Научи ни на пътищата Си.

Господи, Ти си чул, че Твоите пастири разврашават Твоето паство, Ти си чул, че не ги водят на добри пасища.

Припомни обещанията Си, прати работници в тази Твоя нива; прати мъже избрани и изпитани помежду тоя народ; Господи, избави ги от тая духовна сиромашия.

Господи, посети владиците на този народ и виж що вършат, свести ги, защото са заспали; Ти имаш сила, Ти имаш власт да сториш това, защото чинът е свят.

Господи, Ти си научил що върши държавният глава на този

народ, когото по милост си крепил; неговите подвластници всички са се развратили, станали са крадци и разбойници, всички сеят семето на разврат; те ми препятствуват винаги да посея нещо добро.

Господи, низрини ги вкупом, да се свестят и покаят от лошите си пътища.

Господи, да дойде Твоето Царство помежду нас; да се всели Твоят Дух помежду ни; стори ни добро според величието на милостта Си и ни избави зарад Името Си.

Бъди сега благословен Ти от мене, Господи, Царю мой; благословено да е Твоето Име сега и во веки.

*Амин*

## Призвание<sup>1</sup> към народа ми български – синове на семейството славянско

1. Послушайте думите на Небето:

2. Братя и сестри от дома славянски, род на страдание, племе на раздори, душа и сърце на бъдещето, живот и спасение на настоящето, носители и застъпници на мира, синове на Царството Божие, слушайте Словото:

3. Небето ви отрежда една свята длъжност<sup>2</sup> в Царството на Мира, което иде и приближава в силата си да отбележи едно велико събитие в живота на тоя свят; и ако се покажете верни отсега на това благородно и свято звание<sup>3</sup>, което ви чака, то вярвайте, сам Бог на Силите ще ви увенчае със слава и величие на своя живот и ще отбележи имената ви във върховните книги на висшите светове, които спомагат в полза на вашето свято дело на великото избавление.

4. Вас ви чака едно славно бъдеще, което иде не да затрие и унищожи живота, но да го възкреси в неговата свършена пълнота. В този живот са призвани да вземат участие всичките избрани люде и народи, които образуват цвета на новите поколения на човеческия род. Вашето време приближава, вашият изпит се завършва, часът на вашето призвание удря и минутата<sup>4</sup> на живота настъпва да се пробудите и влезете в тоя благ живот, който встъпва в тая многострадална земя.

5. Аз ида отгоре, по висше разпореждане на Бога, вашия Небесен Отец, Който ме е натоварил с великата мисия да ви предупредя от лошия път, и ви благовестувам Истината на живота, която слиза от Небесното жилище на вечната Виделина да просвети всякой ум, да възобнови всякое сърце и да въздигне и обнови всички духове – отбрани чада на Истината, предназначени да съставят зародиша на Но-

---

<sup>1</sup> Призвание – призоваване, призив, зов, апел.

<sup>2</sup> Длъжност – задължение, отговорност.

<sup>3</sup> Звание – призвание, задължения в живота.

<sup>4</sup> Тук се акцентира на времето (епохата) като конкретно измерение. Посочва се, че е дошъл „часът“ и „минутата“, като с това се внушава някаква максимална точност за събитията, които буквално всеки момент трябва да настъпят. По-нататък в текста се използва още три пъти същата фигура на речта.

вото човечество, на което Славянското семейство, коляното Юдино<sup>1</sup>, ще стане огнище.

6. Вождът на спасението<sup>2</sup>, помазаникът<sup>3</sup> Сионов, Царят Господен, братът на страждующите<sup>4</sup> ще пристигне във всичката своя сила и духовна пълнота и ще промени вида на тоя свят<sup>5</sup>.

7. Вие скоро приближава да заемете едно високо място в реда на изкупените<sup>6</sup> висши светове, които постепенно, неотклонно възлизат един след друг в една нова област на горните върховни светове в Небесата на Божествените разпореждания, в които и тоя ваш свят вече ще пристъпи напред една стъпка да заеме своето място, отредено му от Върховния Владика помежду другите. Вашето встъпване в тия нови, безпределни граници на Новото Царство на вечните светове ще се ознамени с даване знака на Върховния Господар, Владетел и Цар над всичко<sup>7</sup>. Той ще ви посрещне заедно с всичките ангелски ликове, които ще дойдат да ви приемат радостно и весело, като съграждани на Вечното Царство, на което силата и славата е нескончаема.

8. Не огорчавайте Бога с вашето поведение, не се съмнявайте в Истината Му, която ви носи от Небесното жилище в знак на Неговата към вас вярност и любов. Просветете се, елате на себе си, съзнайте Истината на живота. Този, който ви е родил, бодърствува над вас. Името Му знаете. Не се двоумете, не се колебайте, но отхвърлете вашето малодушие и вашето маловерие настрана и елате към вечната Виделина на живота, да разберете вечния път на Бога, Който ви е въздигнал от пепелището на нищожеството към славата и величието на безсмъртието.

---

<sup>1</sup> Има се предвид едно от дванадесетте израилски колена (племена), от което се ражда и Исус, в когото по-късно се вселява Христос. В този смисъл Славянството ще бъде коляното Юдино, защото над него ще се излее Христовият Дух – Духът на Любовта, Който постепенно ще обхване цялото човечество.

<sup>2</sup> За Вожда на Спасението Учителя говори и в писмото си до Пеню Киров от 8 октомври 1898 г., като има предвид Господа Исус Христос.

<sup>3</sup> Помазаник (месия) – според религията – човек, на когото е отредена велика мисия.

<sup>4</sup> Страждующ (ост.) – страдаш.

<sup>5</sup> Тук вероятно става въпрос за Второто пришествие на Христа.

<sup>6</sup> Подразбира се, че има и „неизкупени“ от Христос „светове“, принадлежащи все още на падналите ангели.

<sup>7</sup> Вероятно става дума за Отца.

9. Не се заблуждавайте, но дайте място на Този, Който ви оживява. Пред Него домородията<sup>1</sup>, поколенията, народите не чезнат, но се възобновяват и възраждат от този същ Вечен Дух, Който привежда в порядък всичко в тоя обширен Божествен свят. Възобновлението е велика благодат, която ви спомага да се удостоите, да влезете в пътя на Виделината, в която обитава мир и любов във всяка нейна стъпка. Тя е мощният вечен двигател в живота, който повдига всичките паднали духом. Тя е пътят на Спасението, по който влиза злощастният човечески род, призоваван от Небето на още един велик подвиг, с който ще се завърши все<sup>2</sup>, що е отредено.

10. Пътят, в който ида да ви поведе да възлезете в Царството Божие, да Му служите, е път вечен; път, пълен с всяка благодат на живота. По него са възлезли всичките чинове и ликове Небесни преди зачатъка на самата тая вечност, която е без начало и без край. И помежду вас, и тоя път на Небесните ликове съществува велика междина<sup>3</sup>, която е неизмерима от никоя мощна сила и при все това има една невидима връзка, която всичко свързва в едно неразривно братство. Тази връзка е любовта на Вечния невидим Бог – Извора на живота<sup>4</sup>.

11. Тая непреодолима любов на Този, Който ви люби и се грижи за вас, ме извика отгоре да дойда да ви помогна в тия усилни времена, които настават за последен път в тоя свят. Пред вази стои една голяма опасност, която се готви да разруши все, що е свято, посадено от ръката на вашия Небесен Баща.

12. Затова съм в тоя свят дошъл, да ви ръководя лично през тази най-опасна минута<sup>5</sup> през живота. Покажете се мъже твърди и непоколебими, верни на призиванието си, препасани през пояса, готови за бран<sup>6</sup>. Направете всеки потребните самопожертвования да възтържествува Истината, сега е случай благоприятен да се покажете род избран, семе Царско, народ, на който Господ на Силите е вожд.

---

<sup>1</sup> Домочадие; домородствие, домочадство – членовете на семейството. В досегашните издания на Призиванието „домородие“ е заменено с „домочадие“.

<sup>2</sup> Тук и до края под „все“ се разбира всичко.

<sup>3</sup> Велика междина – голяма пролука, промеждутък.

<sup>4</sup> Тук става дума вероятно за Абсолютния, Незнайния Дух на Битието, за Когото никой нищо не знае.

<sup>5</sup> Отново (за втори път) се посочва важноста на сегашния момент с понятието „минута“.

<sup>6</sup> Бран (ост.) – война, битка.

13. Аз ида да подкрепя славянския род, комуто е дадено да възтържествува над всички негови врагове и неприятели, препятстващи му в пътя на неговото благородно звание<sup>1</sup>, което той се стреми да постигне, и на неговото назначение, което му е отредено от Върховния промисъл на провидението. Времето е близо и при вратата на тоя свят. Истината ще възтържествува и ще се възцари в пълната си хубост и красота, която ще озари лицето на тоя свят със сияние небесно. Ето деня на Истината, който ви е родил за Негова слава. Слушайте гласа Му, Той иде отгоре, подигнете очите си и вижте това, което ви очаква; отворете ушите си и чуйте сладките песни, приятните химни, величествените антими<sup>2</sup>, песни от ангелските ликове, които се приготвяват за този славен ден.

14. Чуйте, верността е първата стъпка при влизане в новия живот, тя е първото условие при тесните врата на приемане, тя е първият плод на Любов, който има да поднесете пред огнището на Отеческият олтар<sup>3</sup>.

15. Не остава време да се впускате в празни разpravии за миналото, което няма да ви ползува, ако не вземете пример от неговите погрешки, да изправите настоящите. Вашето възраждане има голяма нужда от чисти добродетели, които липсват. Сега то е повърхностно и не коренно, временно и несъществено, което не може да принесе очакваните добри плодове. Този народ има въпиюща<sup>4</sup> нужда да се ръководи и управлява от свети и Богоугодни начала<sup>5</sup>, нужни за неговото успевание<sup>6</sup>. Тия начала ги е определил отдавна още Бог, Който се грижи за подобренieto на всички Негови семейства; и тия начала са всадени<sup>7</sup> във вашата душа. Във възражданieto на народите умът и сърцето трябва да вървят успоредно, любовта и добродетелта взаимно, силата и разума наедно да ръководят и управляват пътя на техните добри стремления. Вън от тия условия всичко е изгубено за тях безвъзвратно. Затова е необходимо да се спрете и обмислите положението си, в което се намирате, за да избегнете общото разрушение, което виси вече над главите на всички ви.

---

<sup>1</sup> Тук под „звание“ по-скоро се има предвид „название“, получено за някакви заслуги, тъй като в текста се използва думата „призвание“.

<sup>2</sup> Антем (от англ. anthem) – хвалебствена песен, църковен химн.

<sup>3</sup> Олтарът на Отца.

<sup>4</sup> Въпиющ (ост.) – крайно необходим, спешен, неотложен.

<sup>5</sup> Начала – в смисъл на основополагащи принципи.

<sup>6</sup> Успевание – успех.

<sup>7</sup> Всаждам – посаждам.

16. Аз пристигам в тоя развратен свят в минута<sup>1</sup> важна да упражня нужното влияние, да ви отвърна<sup>2</sup> от тоя пагубен път, в който народите по земята са се втурнали да следват безразсъдно. Знайте, в случай, че отхвърлите моите благи съвети и се възпротивите на моите Божествени диктувания, които ви давам, защото сте близки на сърцето ми, то ще употребя и други мерки, много по-лошави, с които съм натоварен да приложа в замяна на вашето непослушание на светите Божии заповеди.

17. Вие сте под мое покровителство и съм длъжен да ви ръководя и възпитавам в словото на Истината. Аз съм ваш хранител и върховен водител в Небесните ликове. Когато встъпих да ви взема под своя охрана, аз предвиждах всичките мъчнотии, които времето щеше да ми създаде, догде ви изведа в безопасно място. Аз знаех колко препятствия, колко несполуки щяха да ме посрещнат с вас наедно в тая велика борба, но моят дух не отстъпи своето намерение. Моята любов за вас ми продиктува свято задължение и аз встъпих напред да ви взема под моята върховна охрана.

18. В това отдалечено минало вашият дух не притежаваше никаква красота, която да ме привлече да ви обичам. Вие бяхте отвратителни наглед и който ви погледнеше, се отвращаваше от грубото ви сърце. За тоя ви лош недостатък аз не ви отхвърлих, нито ви презрях за грубата външност, с която беше облечена вашата душа, но ви възлюбих напълно с благия си дух, който се завзе да проникне и намери някоя Божествена добродетел, някоя благородна черта във вашата душа, та да може да я обработи и оплодотвори, за да принесе плод изобилно и да създаде у вас поведение чисто, свято и възвишено, за да ви удостои да влезнете в рода на първите народи, които Бог на Силите<sup>3</sup> е избрал да извършат Вечната Му и Свята Воля.

19. Днес<sup>4</sup> вече настава да се реши главната съдба на тоя покварен свят, в който Небето иде да извърши един коренен и велик преврат<sup>5</sup>, и то скоро, в новия век<sup>6</sup>, който приближава да отбележи нови стра-

---

<sup>1</sup> За трети път се употребява „минута“.

<sup>2</sup> Отвърна – в смисъл на „върна“.

<sup>3</sup> За Бог/Господ на Силите в Библията става дума в Осия 12:5: „Да! Йехова, Бог на Силите, Чисто паметно име е Йехова.“ и в Йеремиа 7:3: „Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог“

<sup>4</sup> В тези времена.

<sup>5</sup> Преврат – в смисъл на „поврат, преобръщане, прелом в разволя на нещо“.

<sup>6</sup> В ХХ век.

ници по лицето на Земята. Затова желая да ви подготвя, защото сте останали надире<sup>1</sup> поради вашите настоящи престъпления и минали народни грехове, за които безбройни жертви и страдания бяха нужни да пренесете, догде се измие и очисти вашата отвратителна гнусота, с която раздранихте Бога, та отвърна лицето Си от вас и ви остави под тежкия вековен изпит<sup>2</sup>, за да познаете и се разкаете за греховете си, които разкъсаха светите връзки на Любовта Му.

20. Но Бог се вечно не гневи<sup>3</sup>; милостта Му е в род и род<sup>4</sup>, благостта Му пребъдва винаги с тези, които Го любя, и благословиенето Му не се оттегля. Той ви ръководи през всичките тъмни времена с крепка десница и окото Му бди за вази, когато преминавахте през опасните пътища на този свят.

21. В това Аз, вашият Върховен Покровител, имаше да полагам големи усилия и жертви, да поправа вашето минало, да ви възпитам и облека в хубостта на вечното, което ви е отредено. Затова благоволих да извикам отдалеч, открай небесата, двамата братя<sup>5</sup>, светила на славянският род и да им връча Словото на Истината и Словото на Живота, да ви го донесат и ви научат [на] пътя Ми, по който да възлезете във вечната Виделина, в която обитавам; Виделината на живота, която ви проводих, да пребъдете в нея, която светът не прие, но я отхвърли и предаде помазаника Ми на завета, Исуса, на поругание и смърт<sup>6</sup>, защото делата на тоя род бяха лукави. Но престъпниците на завета Ми приеха заплаата за своите беззакония<sup>7</sup> и от нине<sup>8</sup> всичко се прекратява.

---

<sup>1</sup> Надире (ост.) – назад.

<sup>2</sup> Има се предвид петвековното турско робство.

<sup>3</sup> „Той (Бог) вечно се не гневи, защото обича да се смиява.“ (Мих., 7:18)

<sup>4</sup> „И неговата милост е от род в род върху тези, които му се боят“ (Лк. 1:50)

<sup>5</sup> Става дума за братята Кирил и Методий.

<sup>6</sup> Това са очевидно думи на самия Отец.

<sup>7</sup> Около три-четири десетилетия (70 г. сл. Хр.) след разпъването на Христа идва пълният крах на Юдея и разрушаването на Йерусалим. Еврейският народ е разпилян по цялата земя оттогава, та чак до днес – 2 000 годни по-късно. Самата Велика Римска империя се разделя на две след по-малко от 300 години и парадоксално приема Християнството за своя основна религия. Това всичко идва по т. нар. кармичен закон, който се стоварва безжалостно върху главните участници и ексекutori в Мистерианата Христова драма.

<sup>8</sup> От нине (ост.) – отсега, оттук насетне.



22. Правдата е вечна. Отец ми е неизменяем, делата Му са неотложими. Вий сте мой народ. Господ потърси дом за Себе Си и изборът Му падна в славянското домородие, което Небето възлюби за неговата Божествена добродетел. Затова ви пратих двамата мои служители да ви донесат радостната вест да напуснете мрака на тъмните езически богове<sup>1</sup>.

23. И биде радост голяма в световите на Виделината, кога Бог положи печата на великото Си име на вази и вложи Духа Си в сърцето ви в завет вечен.

24. И явих се на тогавашния ви царствующ господар<sup>2</sup> и му известих волята на Небето да приеме пратениците Ми на Новия завет<sup>3</sup> и той ми послуша гласа и се удостои пред Мене да стане родоначалник на духовното ваше възраждане. И казвам ви, че не се е раждал в дома славянски от него по-смирнен и по-чистосърдечен господар, който с непоколебима вяра прие даденото обещание; подобно на Авраам, който не пожали сина си, но го принесе жертва жива Богу, така се подвиза<sup>4</sup> благоугодно вашият началник и баща на славянския род, който даде очите на първородния си<sup>5</sup> в жертва благоприятна, дар избран Господу, в знак на неизменна вяроност Нему.

25. И от този ден се извърши призиванието ви от Бога на Силите, Който съзволи<sup>6</sup> в Своята неизмерима мъдрост да прослави с вас наедно всичкото славянство, в което Господ Всесилний пребъдва и на което отрежда да заеме най-първо място в Неговото Царство, което встъпва вече в своята сила в тоя страждующ свят. Разберете неизменяемата истина, че въздиганието на славянския род е въздигание, необ-

---

<sup>1</sup> Става дума отново за Кирил и Методий, които заедно със своите ученици превеждат Евангелието (радостната/благата вест) на славянски език, както и за покръстването на България през 864 г. от цар Борис.

<sup>2</sup> Св. княз Борис I Михаил е владетелят, който официално налага християнството и въвежда славянската писменост в България.

<sup>3</sup> Става дума за приемането на учениците на братята Кирил и Методий – Климент, Наум, Ангеларий, Сава и Горазд.

<sup>4</sup> Подвиза – прояви.

<sup>5</sup> Владимир-Расате е княз на България от 889 до 893 г. Той е първородният син на княз Борис I Михаил и е известен най-вече с това, че се опитва да възпре налагането на християнската религия от баща си, като проявява привързаност към старите езически обичаи на българите. Борис I се връща на власт, изважда очите на Владимир и го хвърля в тъмница.

<sup>6</sup> Съзволявам (ост.) – пожелавам, желая, подкрепям.

ходимо за всички, което Бог<sup>1</sup> сам върши за своя избраник – Вожда на Спасението, Който скоро ще се яви помежду ви в пълната своя Слава и Сила<sup>2</sup>, да възстанови вечното Царство на Мира, Царството Божие на земята.

26. „И който оспорва вашето първенство от нине – казва сам Господ – оспорва Моето; понеже имам власт да дам Моето, комуто искам, и ако Аз давам от добрата Си воля, кой е този, който ще Ми се възпротиви и Ми каже що върша? Онзи, който се осмелява, нека излезе и опита силите си и ще види. Аз съм Един, думата Ми е неизменяема и съм верен и истинен във всичкото<sup>3</sup> Си пътища. Словото Ми е неоспоримо.“

27. Господ ви е ръководител, Той ви е жених, Който изпраща даровете Си, Който ви се радва като младоженец за любовта, която сте приели с вярност от Него, Който е Цар над царете и Господар над господарите.

28. Ето затова ида от предвечните обиталища да ви подбудя на добър и свят живот, да ви предохраня да не съгрешите изново<sup>4</sup> против Върховната воля на Небето и ви отхвърли както в миналото, когато с беззаконията си дотегнахте на Бога и Той ви остави да паднете под ръцете на вашите врагове, които дойдоха отдалеч<sup>5</sup> да ви накажат за престъпленията и да изпълнят волята на Върховния Съдия над вази<sup>6</sup>.

29. Но в тогавашното ваше падание аз ви подкрепих с любовта си, понеже не бяхте съвършено отхвърлени от лицето на Този, който ви беше избрал. И в дълговековното робство постоянно ви ръководих в пътя на търпение и смирение и ви учих да изправите живота си, да съзнаете греховете си, да се разкаете и обърнете с всичкото си сърце

---

<sup>1</sup> Бог Отец.

<sup>2</sup> Христос и неговото Второ пришествие.

<sup>3</sup> Всите (ост) – всичките.

<sup>4</sup> Изново (ост.) – отново.

<sup>5</sup> Става дума за османските турци, който идват някъде от земите на днешна Туркмения, но трайно се заселват в Мала Азия и Европа след 13–14 век.

<sup>6</sup> Според езотеричната традиция, завещана ни от Учителя, България пада под турско робство заради лошото отношение на властта и църквата към богомилите, които са Божи пратеници с мисия да възвърнат първичната чистота на Християнството. Богомилският импулс залива след време цяла Европа и става пряка причина за Ренесанса и Реформацията.

към Господа Бога вашето, с Когото сте съединени с брачни връзки на чист и непорочен живот.

30. И във всичките ви страдания и изпити Аз ви подкрепях с Моята ръка и ви придавах сила и мощ на духа да не отпаднете съвсем духом и се изгубите в тинята на отчаянието. И с всички сили, които разполагам, завзех се<sup>1</sup> да създам у вас душа чиста и непорочна, с поведение Божествено.

31. И в края на вашия дълговековен изпит, когато Небето реши по Висше усмотрение на Божия промисъл да ви избави от тежкото робство<sup>2</sup>, аз бях първият, който се явих да се застъпя да ви освободя, като [пред]полагах, че ще се възползвате от дадената благодат да поправите миналото; но вие злоупотребихте с даровете на свободата. Обаче аз почнах освобождението ви, като турих в действие всите си мощни сили да работят навсякъде за постигане и осъществяване на великата мисъл, която има да завърши в най-кратко време, което чака моята върховна заповед; но вашите раздори, вашият новоразвратен живот възпират святата мисъл, която имам на сърце за вашето добро и доброто на целия род човечески; но всичко си има своите граници, това трябва да знаете. През тия последни години на новопочналния ви живот<sup>3</sup> съм ви ръководил безопасно до тая минута<sup>4</sup> и съм полагал най-големите усилия да ви предпазя от много опасни злини.

32. Въздайте хвала Богу, че аз не съм от тия, които се побеждават.

33. Иде време и сега е, когато ще опитате Силата Ми и ще познаете, че Аз съм Бог<sup>5</sup>, Който се не лъже, но вие сте народ своенравен, който не съзира къде се крие неговото добро.

34. Слабата черта на душата ви е общото разединение и разногласие, което спъва святото дело на Славянския род, но верен съм в делото на Този, Който Ме е проводил. За Него няма препятствие, няма мъчнотии, волята Му е воля вечна и непреклонна и все, що е рекъл, ще бъде, но не във вашите дни, ако се повърнете назад, както изра-

---

<sup>1</sup> Захванах се.

<sup>2</sup> Отново става дума за петвековното робство.

<sup>3</sup> От освобождението на България през 1878 г. до момента на даване на това „Призвание“.

<sup>4</sup> За четвърти път се говори за „минута“.

<sup>5</sup> В този абзац вероятно отново думите са на Отца.

илският народ в пустинята<sup>1</sup>, и ще оставите костите си, както тях за вашето малодушие и общо неверие. Но новото поколение, което сам Бог на Силите ще повдигне, ще осъществи Неговите възнамерения, предопределени да се изпълнят. Можете да ускорите и затрудните вървежа на вашето дело, ако се вдадете<sup>2</sup> на разпуснатия живот на покварените народи и това ме прави повече да бодърствувам за вази, да не би изново да се повърнете и паднете в примката на лукавия, което падане ще ви коштува живота.

35. Това ме принуди да сляза отгоре помежду ви<sup>3</sup>, да се застъпя изново, да изгладя и премахна адската омраза с братския вам род<sup>4</sup>, който е положил за вази безбройни човечески жертви; той е свята Русия, на която Бог е отредил велико бъдеще, да изпълни волята Му за ваша слава и славата на Неговото Царство. Ще приемете от нея дан като Мелхиседек от Авраам, когото и благослови<sup>5</sup>. Днешната ѝ сила и слава я вам дължи, такива са Божествените наредби: един сее, друг жъне<sup>6</sup>, в края всички ще участвуват в Божието благо. Днес адската злоба се отстранява, ходът на работите взема друг вид, адските сили отстъпват в първите [редове]<sup>7</sup> на бойното поле, нарушителите на Божия мир ще бъдат наказани навсякъде и правдата Му ще се възстанови на Земята. Царството, което ида да възстановя, не е царство на омраза, но на любов; подигнете очите си и вижте, че светът е узрял за жетва.

36. В скоро време ще заверя верността на моите Божествени думи. Още един велик подвиг и всички сърца ще треперят и мъдруванията

---

<sup>1</sup> Това е алюзия (препратка) към 40-годишното скитане в пустинята на израилския народ след освобождението му от египетското робство по време на Моисей.

<sup>2</sup> Вдавам се – отдавам се.

<sup>3</sup> Вероятно става дума за вселяването на Учителя през 1897 г.

<sup>4</sup> По това време (1898 г.) все още има силни русофобски тенденции, но те значително са намалели от времето на управлението на Стефан Стамболов (1887–1894 г.).

<sup>5</sup> Мелхиседех е един от най-тайнствените образи в Стария завет, за когото в Библията е само загатнато. Той е Цар на Небесния [Йеро]Салим и „свещеник на Всевишния Бог“, който поздравява и благославя Авраам. Последният дава десетък от спечеленото в битка (Бит. 14:17 и сл.).

<sup>6</sup> Йоан, 4:37.

<sup>7</sup> В преписа, който е използван тук, е написано „сили“, като отгоре с друго мастило е поправено на „редове“. В едно от изданията е само с „редове“, без „сили“, което е и по-логичното спрямо контекста.

на света ще престанат веднъж за всякога. Небето, в знак на своето благоволение, ви е дало един свят Залог<sup>1</sup> на велика милост и любов, който се пази помежду ви; от този ден, в който е даден отговор, започва вашето изкупление и ви предупреждавам да пазите това, което градя, да не го съборите, защото е свято, и ако се опитате да светотатствувате, три злини ще ви допусна – глад, мор и разорение – и няма да ви пощада, но ще се съдя с вас и ще помните винаги, че Бог е говорил. Пазете думите Ми. В тоя Залог, който съм ви поверил, почива бъдещето ви, той е скрижалът на дома ви, надежда и живот за рода ви. Слушай Ме, доме Славянски, да сте ми свидетели, че съм ви говорил.

37. Обръщам се към вас сега, мои служители, водители, учители, и към вас, книжници, фарисеи и лицемери, и ви заповядвам да не развърщавате народа Ми, който съм ви поверил! Престанете от лошите си пътища, време е за вази да поразмислите! Водете народа ми в пътя на Истината и не го заблуждавайте, помагайте на беззащитните в теготите<sup>2</sup> им и не оскърбявайте бедните! Напуснете беззаконието, отхвърлете неправдата, оставете развращението, защото Бог не може да гледа на това отвратително дело, което се върши пред Него навсякъде!

38. Търпението Му е въвн от границите си, повикан съм да туря край на неизцелимо зло. Поразмислете догде е време, иде час и сега е, когато ще бъде късно да ме търсите! Мислете, неверието, което ви е обхванало, самоволно не ще ви принесе никое добро. Ето, втори път ида откак сте станали мой народ<sup>3</sup>, за да ви видя със собственото си око какви сте наглед, как живеете и духът ми е трогнат от печалната картина. За оплакване сте. Вие, над които пожертвувах всичко придобито – живот, слава и чест – сте злоупотребили с моята доброта и моята любов. Пред лицето ми стоят множество нещастни ваши братя

---

<sup>1</sup> Тук, в оригиналния препис със звездичка долу под линия е изнесено „Антиминсът“ и в скоби е написано от преписвача „бележката е моя“. Антиминсът представлява парче плат, на което се извършва Евхаристията. По време на Откровението, дадено на Константин Дъновски на 10 април 1854 г. в солунската църква „Св. Димитър“, един представител на Бялото Братство му дава именно Антиминс с думите: „Връчвам ти тоя Святи Престол Божий [антиминс] за уверение на най-голямата милост в името на Пресветая Троица! [...]“

<sup>2</sup> Теготà (ост.) – мъка, страдание, скръб.

<sup>3</sup> Тук не става съвсем ясно кога е „първото идване“. Вероятно това е периодът на Златния век за България по времето на Цар Симеон I, когато се заражда богомилството.

и сестри, изнасилени и ограбени от самите вас. Идете при тях и им изповядайте прегрешенията си и направете мир всякой с ближния си. Този ден, в който ида да ви се открия в моята пълна слава, искам да е ден на радост, а не на скръб, ден, посветен Богу моему<sup>1</sup>.

39. Аз съм Елохил<sup>2</sup>, ангел на завета Господен.

Съобщено на [8]<sup>3</sup> октомврий 1898 година.

Варна – България.

Публикувано от дружество „Милосердие“<sup>4</sup>.

Преписано от печатни за корекция ко̀ли (страници 5) на брата П. Киров на 30 май, събота вечер; 1 юни, понеделник вечер и 3 юни, сряда вечер, 1915 година, гр. Бургас.

Преписал: *М. Сотиров*<sup>5</sup>

---

<sup>1</sup> Дателна форма, която в съвременния български език трябва да бъде: на моя Бог.

<sup>2</sup> Вероятно Елохим. Със същото синьо мастило, с което е поправено „редове“ вместо „сили“, тук накрая „л“ е поправено на „м“. Както казва сам за себе си Ангелът Елохим, той е върховен покровител, хранител и върховен водител на Славянството и в частност на българския народ.

<sup>3</sup> От думите му се разбира, че е поставен от Бога да води българския народ и цялото славянство. В Невидимия свят българският народ е глава на славянството, понеже чрез него се яви Учителя и именно на български език се даде Словото му, което е за идното човечество от Шестата раса.

<sup>4</sup> В оригиналния ръкопис, използван тук, няма дата.

<sup>5</sup> С това изречение завършва оригиналният препис, използван тук. Не става ясно какво се има предвид под „публикувано“, тъй като не ни е известно Призванието да се е отпечатаало официално до промените след 1989 г. Не е ясно също и кое точно е дружество „Милосердие“ – дали „Спиритическо дружество „Милосердие“; основано по линия на д-р Миркович около 1895 г., или някое друго дружество.

<sup>5</sup> Така завършва Призванието, публикувано в изданието „Ходете във Виделината“, ИБ, 1898–1913 г., София, 1994 г. Оттук ние разбираме как е дошло до наши дни, а именно, съхранено през годините до 1915 г. от брат Пеню Киров, а след това преписано старателно от брат Минчо Сотиров, дългогодишен ръководител на Бургаското братство, посочен и избран лично от Учителя.

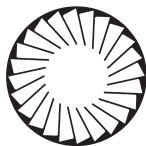
*Бележка към преписа от Призванието<sup>1</sup>:*

*Настоящият препис е направен от екземпляр, най-близък и точен с оригинала. Първоначално Учителя е имал идеята да се изпрати този Призив в Народното събрание, за да бъде прочетен пред народните представители, но впоследствие се отказал. Братята са искали да бъде напечатан, за да го имат на разположение, и след извършване набора в печатницата и след разпределението на страници Учителя разпорежда да се отмени печатането, наборът да се разпилее, а от листовете за коригиране предал на братята.*

*Такъв лист е имал и брат Пеньо Киров в Бургас, преписал го в тетрадка, а от нея е направил препис по-късно Минчо Сотиров, който е най-близък и точен с оригинала. Всеки, който в бъдеще преписва Призванието, да се счита задължен да спазва точно текста, да не го раздава кому и да е, и да бъде пазен като светиня.*

---

<sup>1</sup> Цялата тази бележка е публикувана в изданието „Ходете във Виделината“, ИБ, 1898–1913 г., София, 1994 г. Не е известен авторът на бележката, но тя дава допълнителна информация по фактологията за отпечатването на Призванието и впоследствие за осуетяването на идеята.



**ИЗДАТЕЛСТВО ХЕЛИОПОЛ**  
**„СЛЕДВАЙ СЪРЦЕТО СИ!“**

За контакти: тел. 0887 025 404  
e-mail: [heliopol@abv.bg](mailto:heliopol@abv.bg)  
[www.allatra-bulgaria.info](http://www.allatra-bulgaria.info)

**Интернет сайтове на Хелиопол:**

[www.book-heliopol.com](http://www.book-heliopol.com)  
[www.rosovazora.com](http://www.rosovazora.com)  
[www.imadrugpat.org](http://www.imadrugpat.org)  
[www.heliopol.com](http://www.heliopol.com)  
[www.beinsa.net](http://www.beinsa.net)  
[www.7rilskiezera.com](http://www.7rilskiezera.com)

**София**

**Книжарница –**

**Просветителски консултационен център Хелиопол**

ул. Обиколна блок 286<sup>B</sup>

(Цариградски комплекс – жк Дружба 2)

**Книжарница Даро Веда**

(бивша книжарница Новото Битие) ул. Хан Крум 7А

**Варна**

**Просветителски консултационен център Хелиопол**

ул. Опълченска 13

**Книжна борса Болид, етаж 2, щанд на Хелиопол**

**Верига книжарници Хеликон**